

Propozycje zmian w Kodeksie Etyki i Deontologii Weterynaryjnej

VI Krajowy Zjazd Lekarzy Weterynarii zdecydował, że propozycje zmian w Kodeksie Etyki i Deontologii Weterynaryjnej, które miały być rozpatrzone przez Zjazd, powinny zostać przekazane do dyskusji wszystkim członkom Izby Lekarsko-Weterynaryjnej. W związku z tym publikujemy tekst, który znajdował się w materiałach zjazdowych.

Krajowa Rada Lekarsko-Weterynaryjna zwraca się z prośbą o nadsyłanie do grudnia 2005 r. wszelkich uwag i komentarzy odnośnie do proponowanych zmian. Pisma w tej sprawie należy kierować do biura Krajowej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej, al. Przejściów 1, 00-565 Warszawa.

Powołany przez Krajową Radę Lekarsko-Weterynaryjną zespół do spraw opracowania zmian w Kodeksie Etyki i Deontologii Weterynaryjnej oraz Komisja do

spraw Etyki i Deontologii Weterynaryjnej KRLW proponują uchwalenie znowelizowanej wersji Kodeksu, którego projekt prezentują poniżej w celu zaznajomienia z nim wszystkich lekarzy weterynarii. **Pogrubioną czcionką wyeksponowane są zapisy nowe lub zmienione w obecnie obowiązującym Kodeksie z 2001 r.** Wprowadzono nowy rozdział II, w którym podjęto próbę unormowania świadczenia usług i niektórych innych kontaktów lekarza weterynarii drogą elektroniczną. Szczególny nacisk położono na kształtowanie właściwych stosunków wzajemnych pomiędzy lekarzami weterynarii poprzez m.in. eliminowanie nieuczciwej konkurencji, utrudnienie przechwytywania pacjentów, czy zobowiązanie do współdziałania konsultantów. Nałożono obowiązek dostatecznej znajomości prawa, podkreślono odpowiedzialność lekarza za treść przekazywanych informacji, za ochronę zdrowia publiczne-

go oraz dbałość o kompetencje personelu pomocniczego. W projekcie podkreśla się prawo lekarza weterynarii do honorarium za każdą świadczoną usługę, zasady określania wysokości tego honorarium i możliwości odmowy świadczenia usług. Nadaje się prawo wykonywania niektórych czynności uczniom i studentom w ramach szkoleń praktycznych oraz określa warunki, zakres i nadzór. W celu ochrony lekarza przed ewentualnymi konsekwencjami nieustalenia prawa do władania zwierzęciem przez osobę zgłaszającą lub doprowadzającą zwierzę, wprowadzono określenie „opiekun” dla każdej osoby zlecającej lekarzowi weterynarii wykonanie usługi. Nowe zapisy dotyczące eksperymentów na zwierzętach odnoszą się do ich wykorzystania w genetyce człowieka i korespondują z zapisem o obowiązujących zasadach prawa naturalnego. W projekcie uwzględnione zostały niektóre normy postępowania określone w kodeksie brytyjskim oraz autopoprawki wniesione przez prof. Jana Zwierzchowskiego, współautora obecnie obowiązującego Kodeksu z 2001 r.

Za zespół i Komisję
– przewodniczący Jan Dorobek.

Projekt

KODEKS ETYKI I DEONTOLOGII WETERYNARYJNEJ

PRZYRZECZENIE LEKARZA WETERYNARII

Przyrzekam jako lekarz weterynarii, że w zgodzie z moim powołaniem, w trakcie pełnienia obowiązków zawodowych będę postępował sumiennie, zgodnie z aktualną wiedzą weterynaryjną, przestrzegał godności zawodu, przyczyniał się w miarę możliwości do postępu nauk weterynaryjnych, a także wykonywał obowiązki wynikające z przepisów prawa oraz zasad Kodeksu Etyki i Deontologii Weterynaryjnej.

CZĘŚĆ OGÓLNA

Art. 1

Powołaniem lekarza weterynarii jest dbałość o zdrowie zwierząt oraz weterynaryjna ochrona zdrowia publicznego i środowiska. Celem nadrzędnym wszystkich jego działań jest zawsze dobro człowieka w myśl dewizy: *Sanitas animalium pro salute homini*.

Art. 2

Lekarza weterynarii, wykonującego zawód zaufania publicznego, obowiązują zasady etyki ogólnoludzkiej, **prawa naturalnego** oraz dobrych obyczajów.

Art. 3

Lekarz weterynarii powinien dbać o godność zawodu lekarsko-weterynaryjnego.

Art. 4

Lekarza weterynarii, jako członka społeczności zawodowej, powinna cechować wiedza zawodowa, rzetelność, uczciwość i kultura osobista.

Art. 5

Postępowanie lekarza weterynarii, w ramach jego czynności zawodowych, uwzględnia etyczne i naukowo uzasadnione wykorzystanie zasobów populacji zwierzęcej.

Art. 6

1. Lekarz weterynarii wykonuje swój zawód, opierając się na współczesnej wiedzy, obowiązującym prawie i **uchwałach samorządu**, ze szczególnym uwzględnieniem niniejszego Kodeksu.

2. **Lekarz weterynarii powinien posiadać dostateczną znajomość prawa oraz stosować się w szczególności do przepisów w zakresie:**

- a) wykonywania zawodu lekarza weterynarii,
- b) prawa farmaceutycznego,
- c) prawa pracy,
- d) ochrony danych osobowych,
- e) prawa podatkowego, ubezpieczeń społecznych i zawodowych,
- f) ochrony zwierząt, ich zdrowia, dobrostanu i doświadczeń na zwierzętach,

g) **zdrowia publicznego oraz chorób odzwierzęcych,**

h) **występowania lekarza weterynarii w charakterze świadka i biegłego w sądzie.**

Art. 7

1. Obowiązkiem każdego lekarza weterynarii jest stałe uzupełnianie swojej wiedzy i doskonalenie umiejętności zawodowych, a jego powinnością jest udział w **działalności** towarzystw naukowych i organizacji zawodowych.
2. Lekarz weterynarii powinien, w miarę swych możliwości, publikować w prasie fachowej lub w innej formie upowszechniać własne spostrzeżenia **prywatne** w nauce i praktyce lekarsko-weterynaryjnej.

Art. 8

1. Lekarz weterynarii nie używa i nie zezwala na używanie swojego nazwiska i tytułu zawodowego do reklamowania usług i towarów. Nie dotyczy to wydawania opinii naukowych opartych na badaniach własnych.
2. Lekarz weterynarii opracowujący lub korzystający z informacji dotyczących zakładu leczniczego dla zwierząt odpowiada za ich zgodność z przepisami prawa, uchwałami i wytycznymi samorządu zawodowego.

Art. 9

Lekarz weterynarii może wypowiadać się w mediach, jednak musi zadbać o to, aby każda wypowiedź była zgodna z prawdą i jasno zaznaczać, czy prezentuje własne poglądy, czy stanowisko samorządu zawodowego.

Art. 10

1. Używanie przez lekarza weterynarii tytułów zawodowych i naukowych jest tylko wtedy możliwe, jeżeli uzyskał je zgodnie z obowiązującymi przepisami krajowymi lub międzynarodowymi.
2. Lekarz weterynarii może zaznaczać swoją przynależność do zawodowych i naukowych organizacji zrzeszających lekarzy weterynarii.

Art. 11

Niedopuszczalne jest rozpowszechnianie przez lekarza weterynarii nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd informacji o zakresie świadczonych usług lub posiadanych kompetencji.

Art. 12 (obecny art. 10)

1. Lekarz weterynarii dba o autorytet samorządu zawodowego. Krytykę organów i członków samorządu może prowadzić w izbach lekarsko-weterynaryjnych, na posiedzeniach weterynaryjnych towarzystw zawodowych i naukowych, a także na łamach czasopism zawodowych.
2. Powinnością lekarza weterynarii jest aktywne uczestnictwo w działalności oraz zebraniach i zjazdach samorządu zawodowego.
3. Nieprzestrzeganie uchwał organów samorządu lekarzy weterynarii oraz działanie na szkodę tego samorządu, w tym niepłacenie składek członkowskich, jest przewinieniem zawodowym.

CZĘŚĆ SZCZEGÓŁOWA

ROZDZIAŁ I

Postępowanie lekarza weterynarii wobec zwierząt, ich właścicieli i opiekunów

Art. 13 (obecny art. 11)

Zawód lekarza weterynarii wolno wykonywać wyłącznie pod własnym nazwiskiem.

Art. 14

1. Lekarz weterynarii nie może dopuszczać, aby ktokolwiek w ramach działalności zakładu leczniczego dla zwierząt wykonywał zawód lekarza weterynarii lub czynności będące w uprawnieniach tylko lekarza weterynarii, nie mając ku temu stosownego uprawnienia.
2. Lekarz weterynarii powinien zapewnić, aby jego personel pomocniczy był kompetentny i odpowiednio wyszkolony.

Art. 15

Lekarz weterynarii prowadzący szkolenie praktyczne dla uczniów średnich szkół weterynaryjnych, studentów wydziałów medycyny weterynaryjnej oraz lekarzy weterynarii, może biorącym udział w szkoleniu zezwolić na:

- 1). przeprowadzanie badań zwierząt i badań diagnostycznych – pod jego kierownictwem,
- 2). leczenie zwierząt – pod jego nadzorem,
- 3). wykonywanie zabiegów chirurgicznych – w jego obecności.

Art. 16 (obecny art. 12)

1. Lekarza weterynarii powinien cechować przyjazny i racjonalny stosunek do zwierząt.
2. W przypadku chorego zwierzęcia należy ograniczyć jego cierpienia i dążyć do przywrócenia zdrowia, a w przypadkach uzasadnionych rozważyć możliwość jego uśmiercenia.
3. Lekarz weterynarii, w miarę możliwości, udziela doraźnie pomocy chorym wolno żyjącym i bezpiecznym zwierzętom.

Art. 17

1. Wybór lekarza weterynarii i zakładu leczniczego należy wyłącznie do opiekuna zwierząt (zmieniony obecny art. 13).
2. Praktykującemu lekarzowi weterynarii nie wolno narzucać swych usług opiekunom zwierząt (obecny art. 14).
3. Lekarz weterynarii ma obowiązek przekazać opiekunom zwierząt jasną informację o zakresie świadczonych usług, stosowanych opłatach oraz możliwości uzyskania pomocy poza godzinami pracy zakładu leczniczego dla zwierząt.

Art. 18 (obecny art. 16)

Każde postępowanie lekarsko-weterynaryjne poprzedzone jest, w zależności od potrzeb, badaniami zwierząt (w tym badaniami laboratoryjnymi), warunków środowiska hodowlanego, żywienia zwierząt, higieny i technologii produkcji zwierzęcej i środków spożywczych, a także rozpoznaniem sytuacji epizootycznej.

Art. 19 (obecny art. 17)

Lekarz weterynarii nie może wykonywać czynności zawodowych, będąc pod wpływem alkoholu, narkotyków i innych środków mających działanie odurzające.

Art. 20 (obecny art. 18)

Postępowanie lekarza weterynarii wobec zwierzęcia powinno uwzględniać także uzasadniony interes jego opiekuna oraz aspekty społeczne.

Art. 21 (obecny art. 19 poszerzony o ust. 2)

1. Lekarz weterynarii powinien w sposób zrozumiały informować opiekuna zwie-

rzęcia o rozpoznaniu, rokowaniu, zamierzonym postępowaniu i związanym z tym ryzykiem oraz kosztami, o przewidywanej użyteczności zwierzęcia po jego wyleczeniu, a także uzyskać akceptację opiekuna dotyczącą planowanych działań.

2. Lekarz weterynarii może żądać od opiekuna zwierzęcia pisemnej zgody na przeprowadzenie zabiegów.

Art. 22 (ust. 1 obecnego art. 20)

Gdy opiekun nie wyraża zgody na leczenie cierpiącego zwierzęcia, a stan zdrowia to uzasadnia, lekarz weterynarii może zalecić uśmiercenie zwierzęcia.

Art. 23 (rozwinęty ust. 2 obecnego art. 20)

1. Lekarz weterynarii, stosując u zwierząt produkty lecznicze, których pozostałości mogą stanowić zagrożenie dla zdrowia konsumentów, zobowiązany jest do pouczenia opiekuna zwierząt leczonych o karencji stosowanych leków.
2. W razie skierowania leczonego zwierzęcia do uboju lekarz weterynarii obowiązany jest podać informację o zastosowanych produktach leczniczych i ich karencji.

Art. 24 (obecny art. 22)

Lekarz weterynarii, który nie może podjąć się leczenia lub musi odstąpić od leczenia chorego zwierzęcia, powinien wskazać opiekunowi zwierzęcia możliwości uzyskania pomocy u innego lekarza weterynarii.

Art. 25 (zmodyfikowany obecny art. 24)

1. Podejmując opiekę nad chorym zwierzęciem, lekarz weterynarii zapewnia ciągłość leczenia lub wskazuje innego lekarza weterynarii, który w jego zastępstwie będzie kontynuował leczenie.
2. Lekarz weterynarii przejmujący do leczenia zwierzę zobowiązany jest zwrócić się do lekarza uprzednio leczącego to zwierzę o przekazanie wszystkich niezbędnych informacji o przebiegu dotychczasowego leczenia.
3. Lekarz weterynarii dotąd leczący zwierzę jest zobowiązany, na prośbę lekarza przejmującego leczenie tego zwierzęcia, przekazać mu wszystkie posiadane dane o przebiegu dotychczasowego leczenia.
4. Opiekun ma prawo wglądu do dokumentacji dotyczącej jego zwierząt będących pod opieką lekarza weterynarii i żądać wydania kopii.

Art. 26 (obecny art. 25)

1. Lekarzowi weterynarii przysługuje swoboda wyboru metod rozpoznawczych, leczenia i profilaktyki, jeśli przepisy nie stanowią inaczej.

2. Lekarz weterynarii w swej pracy zawodowej stosuje uznane metody rozpoznawcze i lecznicze.
3. Lekarz weterynarii powinien ograniczyć swoje postępowanie wobec zwierząt do czynności niezbędnych. Zasada ta nie dotyczy przeprowadzania eksperymentów.
4. W razie zamiaru zastosowania nowych, nie sprawdzonych metod, lekarz weterynarii powinien poinformować o tym **opiekuna** zwierzęcia i uzyskać jego zgodę.

Art. 27 (rozwinęty obecny art.26)

1. **Wysokość honorarium za wykonane czynności lekarza weterynarii jest wartością umowną. Ustalając honorarium, powinien on uwzględnić wskazania samorządu zawodowego, nakład pracy, poniesione koszty i wartość zwierzęcia.**
2. **Jeżeli w trakcie leczenia zwierzęcia okaże się, że zaakceptowane przez opiekuna koszty leczenia będą przekroczone, lekarz powinien poinformować go o tym fakcie.**
3. **W nagłych przypadkach lekarz weterynarii powinien zbadać każde narażone na cierpienie zwierzę, niezależnie od finansowych możliwości właściciela lub opiekuna i stosownie do przypadku udzielić pierwszej pomocy i ulżyć w bólu, jeśli posiada takie możliwości.**
4. **Lekarz weterynarii pobiera zapłatę za każdą świadczoną usługę i konsultację z wyjątkiem sytuacji wskazanych w ust. 7.**
5. **Lekarz weterynarii ma prawo odmówić świadczenia usług opiekunowi, który zalega z zapłatą za wcześniej świadczone na rzecz jego zwierząt usługi lub gdy odmówi zapłacenia za świadczoną usługę.**
6. **Lekarz weterynarii świadczący usługę w nagłym przypadku poza godzinami pracy zakładu leczniczego dla zwierząt ma prawo pobrania wyższej opłaty za swoją usługę pod warunkiem, że opiekun zwierzęcia został o tym poinformowany.**
7. **W sytuacjach szczególnych lekarz weterynarii może wykonać swoje czynności zawodowe bezpłatnie.**

Art. 28

Opinia lekarza weterynarii o towarach przemysłu weterynaryjnego, medycznego i paszowego nie może być wiązana z oferowanymi mu przez producentów i handlowców korzyściami.

Art. 29 (obecny art. 27)

Lekarz weterynarii obowiązany jest informować organa Inspekcji Weterynaryjnej o stwierdzonym przez siebie szkodliwym lub innym od wskazanego przez producenta działaniu **produktów leczniczych**

i materiałów medycznych stosowanych u zwierząt.

Art. 30 (obecny art. 28)

Poza sytuacjami wyjątkowymi, lekarzowi weterynarii nie wolno wykonywać zawodu w warunkach, które mogą naruszać jego godność, obniżać jakość wykonywanych czynności, a także stwarzać zagrożenie dla lekarza lub osób postronnych.

Art. 31 (obecny art. 29)

Lekarz weterynarii w przypadku uświadomionego popełnienia błędu w swym postępowaniu informuje o tym **opiekuna** zwierzęcia i podejmuje działania w celu naprawienia **ewentualnych negatywnych skutków.**

Art. 32 (obecny art. 30)

Lekarza weterynarii obowiązuje tajemnica zawodowa, która **dotyczy również** podległego mu personelu pomocniczego. Zwolnienie z niej może nastąpić za zgodą **opiekuna** zwierzęcia, w przypadku zagrożenia zdrowia publicznego lub gdy wymagają tego przepisy prawa.

Art. 33 (obecny art. 31 ze zmianami)

1. Lekarz weterynarii ma obowiązek prowadzenia **wymaganej dokumentacji związanej z wykonywaniem zawodu.**
2. Każde zaświadczenie lub inny dokument powinny być **opatrzone podpisem i pieczętką w celu umożliwienia** identyfikacji lekarza weterynarii, który je wystawił.

Art. 34

W przypadku konfliktu z opiekunem zwierzęcia lekarz weterynarii jest zobowiązany do niezwłocznego i właściwego rozwiązania zaistniałego problemu. Powinien unikać rozwiązania konfliktu na forum publicznym.

ROZDZIAŁ II (nowy)

Usługi świadczone drogą elektroniczną

Art. 35

1. **Lekarz weterynarii może drogą elektroniczną udzielać porad ogólnych na zapytanie opiekuna jedynie w zakresie możliwym bez fizycznego badania zwierzęcia.**
2. **Lekarz weterynarii nie może wziąć pod opiekę zwierzęcia, którego nie zbadał, w konsekwencji nie może leczyć zwierząt tylko drogą elektroniczną oraz przepisywać i dostarczać leków.**

Art. 36

Lekarze weterynarii mogą konsultować się drogą elektroniczną i przekazywać sobie dokumentację kliniczną. W takich przypadkach muszą zadbać, aby przekazywane informacje nie dostały się do osób trzecich.

Art. 37

Lekarz weterynarii może na bieżąco udzielać porad opiekunowi zwierzę-

cia drogą elektroniczną, pod warunkiem że porady dotyczą zwierzęcia, które wcześniej badał i które jest pod jego opieką.

ROZDZIAŁ III (obecny II)

Rola lekarza weterynarii w dziedzinie ochrony zdrowia publicznego oraz w zakresie ochrony środowiska i praw zwierząt

Art. 38 (zmieniony

obecny art. 33)

Lekarz weterynarii powołany, wyznaczony lub w inny sposób uprawniony do wykonywania zawodowych czynności urzędowych, jest przedstawicielem państwa i z tego tytułu ciąży na nim obowiązek ochrony zdrowia publicznego.

Art. 39 (obecny art. 34)

1. Powinnością lekarza weterynarii jest przestrzeganie, a w miarę możliwości upowszechnianie praw zwierząt oraz respektowanie podstawowych zasad zoologii.
2. Lekarz weterynarii zobowiązany jest zwracać uwagę **opiekunów** zwierząt oraz organów publicznych na nieprawidłowości w zakresie ochrony zdrowia, poszanowania praw zwierząt, a także na zagrożenia ekologiczne.
3. Lekarz weterynarii powinien wpływać na zapewnienie dobrostanu zwierzętom użytkowym i doświadczalnym.

Art. 40 (obecny art. 35)

Lekarz weterynarii przeciwstawia się niewłaściwym zachowaniom wobec zwierząt i korzysta z uprawnień przysługujących mu w tym zakresie.

ROZDZIAŁ IV (obecny III)

Ekspertyzy na zwierzętach w diagnostyce, badaniach naukowych i dydaktyce

Art. 41 (obecny art. 36)

Uczestnictwo lekarza weterynarii we wdrażaniu osiągnięć biotechnologii jest dopuszczalne, gdy istnieją uzasadnione przesłanki naukowe, że nie będzie to szkodliwe dla ludzi, zwierząt i środowiska.

Art. 42 (obecny art. 37)

Uczestnictwo lekarza weterynarii w eksperymentach z użyciem żywych zwierząt jest dopuszczalne tylko wtedy, gdy ich przeprowadzenie jest niezbędne w diagnostyce lub dydaktyce, a w badaniach naukowych przewiduje się, że przyniosą korzyść dla zdrowia ludzi i zwierząt oraz gdy zachowane są obowiązujące w tym zakresie przepisy prawa.

Art. 43

Lekarz weterynarii nie powinien uczestniczyć w eksperymentach z materiałem genetycznym zwierząt, które mogą być wykorzystane w prokreacji i genetyce człowieka.

Art. 44 (obecny art. 38)

Lekarz weterynarii uczestniczący w eksperymentach na zwierzętach albo sprawujący nadzór nad ich przebiegiem ma obowiązek dbać o to, aby nie zadawano tym zwierzętom zbędnego bólu, cierpień i obrażeń.

ROZDZIAŁ V (obecny IV)

Stosunki wzajemne między lekarzami weterynarii

Art. 45

1. Stosunki między członkami społeczności zawodowej powinny opierać się na wzajemnej życzliwości, gotowości w okazywaniu koleżeńskiej pomocy i solidarności zawodowej (obecny art. 39).
2. **Lekarz weterynarii udzielający konsultacji lub leczący zwierzę będące własnością innego lekarza weterynarii może te czynności wykonać nieodpłatnie, jedynie za zwrotem poniesionych kosztów.**

Art. 46

1. Lekarz weterynarii zatrudniony przez organizację handlowe, przemysłowe lub związki hodowców zwierząt, udzielając konsultacji w gospodarstwie lub hodowli, obowiązany jest do poinformowania lekarza weterynarii, który sprawuje opiekę nad zwierzętami w tej hodowli lub gospodarstwie o ustaleniach i zaleceniach, jakie przekazał właścicielowi lub opiekunowi zwierząt, których dotyczyła konsultacja.
2. Lekarz weterynarii nie może świadomie przejmować zwierzęcia leczonego przez innego lekarza weterynarii bez uprzedniego skontaktowania się z tym kolegą.
3. Lekarzowi weterynarii nie wolno przejmować pacjenta, który został do niego skierowany przez innego lekarza weterynarii, tylko na konsultację, badania diagnostyczne lub wykonanie określonego zabiegu.
4. Lekarz weterynarii, będąc zatrudnionym w zakładzie leczniczym dla zwierząt nie może świadczyć usług lekarsko-weterynaryjnych na własny rachunek, chyba, że zatrudniający wyraża na to zgodę.

Art. 47

1. Uprawniony lekarz weterynarii, wyznaczając członków samorządu do wyko-

nywania czynności urzędowych, powinien w miarę możliwości kierować się racjami zainteresowanych stron (obecny art. 41, ust. 2).

2. **Lekarz weterynarii nie może bez ważnego powodu uchylać się od przyjęcia wyznaczenia.**

Art. 48 (obecny art. 42)

Lekarz weterynarii nie może usprawiedliwiać swojego zachowania będącego w sprzeczności z dobrymi obyczajami, lojalnością wobec przełożonego.

Art. 49 (obecny art. 43)

Lekarz weterynarii pełniący funkcję kierowniczą ma obowiązek dbać o podnoszenie kwalifikacji zawodowych podległych mu lekarzy.

Art. 50 (obecny art. 49)

Lekarz weterynarii nie może wykorzystywać swego stanowiska służbowego w stosunku do osób podległych w celu osiągnięcia nienależnych korzyści materialnych.

Art. 51 (rozwińcie
obecny art. 44)

1. **Lekarz weterynarii nie może przekraczać swoich kompetencji. Niedopuszczalne jest podejmowanie się przez lekarza weterynarii wykonania usługi, do której: nie jest w pełni przygotowany technicznie, nie posiada dostatecznych umiejętności, nie spełnia warunków określonych przepisami prawa lub uchwałami samorządu lekarsko-weterynaryjnego.**
2. **W razie wątpliwości przy wykonywaniu czynności zawodowych lekarz weterynarii powinien skorzystać z konsultacji innego lekarza, lub zaplezcza rozpoznawczego. Opinia konsultanta ma charakter doradczy. Udzielanie konsultacji jest powinnością lekarza weterynarii.**
3. **W razie konsultowania danego przypadku przez wielu lekarzy weterynarii obowiązani są oni do kontaktowania się ze sobą oraz wymieniania się między sobą dokumentacją kliniczną dotyczącą tego przypadku.**

Art. 52

1. Lekarz weterynarii nie może wypowiadać publicznie niekorzystnych ocen o działalności zawodowej innego lekarza weterynarii lub dyskredytować go w jakikolwiek sposób. (obecny art. 40)
2. Wszelkie uwagi o dostrzeżonych błędach w postępowaniu koleżanki lub kolegi lekarz weterynarii przekazuje bez-

pośrednio zainteresowanemu. Jeżeli uwagi te nie odnoszą skutku, negatywne oceny o pracy tego lekarza, jak też dotyczące popełnienia przezeń błędów w sztuce lekarsko-weterynaryjnej **powinien** kierować do określonego organu okręgowej izby lekarsko-weterynaryjnej (obecny art. 45, ust. 1).

3. Informowanie organów Izby o naruszeniu zasad etyki lekarsko-weterynaryjnej, jak również o przejawach niekompetencji zawodowej nie godzi w reguły solidarności zawodowej (obecny art. 45, ust. 2).

Art. 53 (obecny art. 46)

1. Obowiązkiem lekarza weterynarii jest przestrzeganie zasad uczciwej konkurencji w prowadzeniu prywatnej praktyki.
2. Niedopuszczalne jest pozyskiwanie pacjentów i **zleceń** w sposób niezgodny z zasadami etyki i lojalności wobec koleżanek i kolegów.

Art. 54 (obecny art. 47)

Lekarz weterynarii pełniący czynności kontrolne wobec **koleżanki** lub kolegi nie może ich przeprowadzać pod nieobecność **kontrolowanych**. Uwagi pokontrolne przekazuje organowi zlecającemu kontrolę i kontrolowanemu, jeśli przepisy prawa nie stanowią inaczej.

Art. 55 (obecny art. 48)

Wskazane jest, aby doświadczeni lekarze weterynarii pomagali **koleżankom i kolegom** zaczynającym pracę zawodową w doskonaleniu wiedzy i umiejętności, jak również by kształtowali ich postawy etyczne osobistym **dobrym** przykładem.

ROZDZIAŁ VI (obecny V)

Przepisy końcowe

Art. 56 (obecny art. 50)

Nauczyciele akademicki będący lekarzami weterynarii powinni swoim postępowaniem nie tylko dawać przykład do naśladowania, ale także przekazywać studentom weterynarii zasady tego Kodeksu.

Art. 57 (obecny art. 51)

W sytuacjach nieprzewidzianych w tym Kodeksie lekarz weterynarii obowiązany jest postępować zgodnie z ustaleniami przyjętymi w uchwałach samorządu lekarsko-weterynaryjnego oraz z zasadami dobrych obyczajów **lub zasięgnąć opinii właściwego organu izby lekarsko-weterynaryjnej**.